„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stępiowa od każdej inseręyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 264. Czwartek 14. Listopada 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 14. listopada. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi dla przeprowadzenia ugody z Węgrami toczyły się rozprawy nad pokryciem niedoboru obydwóch połów państwa za r. 1868 za pomocą wspólnej operacyi mającej na celu emisyę not państwa. Deputowani Skene i Brestel sprzeciwiają się dalszej emisyi not państwa. Brestel powiada, że wywody ministra finansów są sangwinizmem. Minister finansów oświadcza, że jako człowiek prawy nie pozostałby na swojej posadzie, gdyby nie miał silnego przekonania, że Austrya może otrzymać kredyt. Winterstein, Plener i Berger są za emisyą not tylko na wypadek wojny. Odnośny paragraf projektu rządowego wielką większością został odrzucony. Zresztą przyjęto ustawę z małemi odmianami.

Paryż, 13. listopada. „Siécle“ i „Patrie“ donoszą, że profesor medycyny Niquet i adwokat Acollas zostali uwięzieni po odbytej rewizyi w ich pomieszkaniu. „Figaro“ dodaje pogłoskę, że policya wykryła tajne towarzystwo z 18 osób.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 13. listopada. Dzisiejsza „Presse“ dowiaduje się, że hr. Bismark odpowiedział już okólnikiem z d. 5. b. m., na okólnik austryacki z d. 1. b. m. wydany z Paryża. Depesza ta pruska wyraża przedewszystkiem zadowolenie gabinetu berlińskiego z oświadczenia, iż w Paryżu nie obradowano nad niczem takiem, coby mogło naruszyć pokój powszechny. Prusy i nadal usiłować będą usprawiedliwić dobrą opinię gabinetów wiedeńskiego i paryskiego postępując na raz obranej drodze narodowej. „Debatte“ dzisiejsza dowiaduje się, że wczoraj nadeszło do Wiednia zaproszenie na konferencyę.

Florencya, 12. listopada. „Gaz. ufficiale“ ogłasza notę ministra jenerała Menabrea z dnia 7go b. m. do posła włoskiego w Paryżu. Nota przytacza ostatnie wypadki i porażkę Garybaldczyków, następny odwrót wojsk włoskich z państwa kościelnego; zwraca uwagę na okólnik margr. Moustiera z dnia 25. października, w którym Francya zobowiązała się odwołać swoje wojska, skoro tylko bezpieczeństwo przywrócone zostanie. Po urzeczywistnieniu tego warunku rząd włoski polega na słowie Francyi, że ustanie interwencya, która gdyby się przedłużała, mogłaby się stać przeszkodą do zawarcia trwałej umowy. Ostatnie wypadki dowiodły, że cel konwencyi wrześniowej zupełnie zwichnął się. Rząd rzymski chcąc się trzymać, musi przyjąć na żołd armię złożoną z indywiduów wszystkich krajów, i mniema się być obowiązanym do wzywania obcej interwencyi. Szczera zgoda z Włochami uchyliłaby od stolicy papieskiej wszelkie niebezpieczeństwo, dozwoliłaby skarby wydawane na zbyteczne uzbrojenia zwrócić ku celom religijnym, i zabezpieczyłaby Włochy od nowego krwi rozlewu. Włochy mają głębokie uczucie religijne, ale pojmują trudności wynikające z połączenia władzy duchownej z troskami rządów ziemskich, które podpadają wpływom namiętności politycznych, i zniewolone są ulegać zmianom stosownie do postępów cywilizacyi. Ziemia, która ukrywa w sobie groby Apostołów, jest najbezpieczniejszą siedzibą dla Papieża. Nota nalega w końcu na bezzwłoczne rozwiązanie kwestyi rzymskiej.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem datowanem z Paryża dn. 30. z. m. raczył najmiłościwiej nadać radzcy finansowemu Andrzejowi Szuszkiewiczowi przy przeniesieniu go na stały stan spoczynku, tytuł i charakter nadradzcy finansowego w uznaniu jego wieloletnej, wiernej i pożytecznej służby.

Część nieurzędowa.

Komisya do ugody z Węgrami przystąpiła na posiedzeniu w dn. 11. b. m. do obrady specyalnej nad ustawą względem powszechnego długu państwa i rozpoczęła obrady od §§. 3. i 4.

§. 3. wyraża zasadę, że od r. 1869 Węgry mają na przyszłość przyczyniać się do procentów od długów państwa i to sumą 29.100.000 złr.

Paragraf ten przyjęto bez zmiany według przedłożenia rządowego.

§. 4. mówi o sumie, którą kraje korony węgierskiej składać mają na amortyzacyę i postanawia dalej, że do 1. maja 1868 ma być przedłożony do załatwienia na drodze konstytucyjnej projekt ustawy, mocą którego istniejące pod porę rozmaite tytuły długu mają być zamienione w jednolitą rentę.

Przy obradzie nad pierwszym ustępem §. 3. powstała dłuższa debata.

Dep. Skene zaproponował dodać tu następujący nowy ustęp:

„Na amortyzacyę austryackiego długu państwa płacą kraje korony węgierskiej rocznie 1,000.000 złr. w. a. a 150.000 złr. w monecie brzęczącej.

Wszelkie oszczędności wynikające z amortyzacyi i konwersyi przypadają na korzyść krajów reprezentowanych w radzie państwa.“

Dep. Plener zaproponował wypuścić z tego paragrafu postanowienie, „że wynikające z użycia tego środka większe ciężary obejmą królestwa i kraje reprezentowane w radzie państwa.“

Trzecią poprawkę wniósł dep. hr. Kuenburg tej treści, aby obradę nad tem postanowieniem wstrzymać, aż cała ustawa przedyskutowaną zostanie, przez co i donośność tego postanowienia stanie się jaśniejszą.

Wszystkie te poprawki zostały jednak odrzucone, a pierwszy ustęp paragrafu 4. przyjęty został znaczną większością według przedłożenia rządowego.

J. Ex. pan minister finansów udzielał na tem posiedzeniu dokładne wyjaśnienia, z których to szczególnij godne jest wspomnienia, że na przyszłość wydatki nad budżet, jakie dotychczas często się wydarzały, nie będą miały miejsca i że jest wszelka nadzieja, że sytuacya finansowa państwa zostanie uregulowaną, do czego przy rozprawach nad przyszłym budżetem dokładny plan przedłoży. Niepomyślny teraźniejszy stan rzeczy powstał głównie ztąd, że opierano niedobór na niedoborze, a to najczęściej w skutek przekraczania budżetu. Być może, że i teraz jeszcze okaże się potrzebnem użycie kredytu publicznego, ale są przecie widoki, że potrzeby państwa na rok najbliższy zostaną bez tego środka pokryte.

Zresztą p. minister finansów zwracał uwagę, że tak odpowiedzialność ministrów, jak i rozwój prawdziwego konstytucyonalizmu są najlepszą rękojmią przywrócenia równowagi w finansach.

Na posiedzeniu komisyi izby deputowanych Rady państwa do spraw religijnych w dniu 11go b. m. przyjęto następujące artykuły ustawy religijnej według projektu.

Art. 25. „Znoszenie się przełożonych z sługami i członkami kościoła lub korporacyi religijnej nie doznaje żadnych przeszkód.

Ogłaszanie ich rozporządzeń podlega tylko tym ograniczeniom, którym podlegają wszelkie inne ogłoszenia. Jednak rozporządzenia ogólne, które władza zarządzająca w jakiejś korporacyi religijnej istniejąca wydaje pod względem nauki, instytucyi i ćwiczeń, powinny być przedłożone władzy państwa w uwierzytelnionym odpisie.“

Art. 26. „W każdym kościele lub korporacyi religijnej tworzenie, zmiany, zniesienie urzędów kapłańskich niższego i wyższego rzędu, ustanawianie parafii i okręgów, tudzież należące tu oddziały zależą od przyzwolenia państwa.“

Art. 27. „Zgromadzenia przełożonych lub sług jakiegoś kościoła lub korporacyi religijnej, które nie odbywają się regularnie dla załatwienia zwykłych spraw, a odbywają się z udziałem lub bez udziału członków korporacyi religijnej, mają być oznajmione rządowi najpóźniej na 3 dni przed odbyciem zgromadzenia.

Uchwały zgromadzenia mają być zakomunikowane rządowi pisemnie.“

Art. 28. „W razie, gdyby postrzeżono, że w jakimś kościele lub korporacyi religijnej zdarzają się nadużycia lub nieporządki, rząd ma prawo spowodować zgromadzenie przełożonych lub sług korporacyi religijnej z udziałem lub bez udziału członków do przywrócenia jedności i porządku pod jego opieką, nie mięszając się jednak w przedmiot nauki religii.

Wszczęła się dłuższa dyskusya przy art. 29. (dawniej 30.), który według projektu opiewał:

„Co do mianowania wyboru lub przedstawienia kandydatów na urzędy kościelne w jakimś kościele lub korporacyi religijnej, przysłużają monarsze takie prawa, jakie mu nadają statuta tegoż kościoła, lub które w myśl tychże szczegółowo zapewnione mu zostały.“

W końcu przyjęto wniosek dep. Rechbauera tej treści, że dotychczas przez monarchę wykonywane prawa przy mianowaniu lub potwierdzaniu wyboru albo przedstawienia kandydatów na urzędy kościelne w jakimś kościele lub korporacyi religijnej, mają być nadal utrzymane, dopóki w tym względzie nie zajdzie zmiana na drodze prawodawstwa konstytucyjnego.

Dokładniejsze sformułowanie tego wniosku odłożono na wniosek dep. Kurandy do przyszłego posiedzenia.

Art. 30. przyjęto z poprawką dep. Rechbauera, w skutek czego artykuł ten opiewa następnie:

„Wszyscy przełożeni i słudzy kościoła lub korporacyi religijnej, przed objęciem urzędu mają zaprzysiądz wierność i posłuszeństwo Cesarzowi, tudzież ścisłe zachowywanie konstytucyi i ustaw i sumienne wypełnianie obowiązków.“

Wiadomość, którą podał jeden z dzienników południowo-niemieckich, jakoby Prusy na propozycyę Badenu względem przystąpienia do północno-niemieckiego związku miały odpowiedzieć, że i Hes-Darmstadt musi przystąpić, kursowała także i w Berlinie z rozmaitemi warjantami, jak piszą do „Schles. Ztg.“ Jak jedni utrzymywali miały Prusy zauważać, jeżeli Baden przystępuje to byłoby wskazane żeby i Darmstadt przystąpił. Inni utrzymywali znowu, że Darmstadt sam przyrzekł swoje przystąpienie, w razie jeżeli Baden przystąpi. Rozmaitość wersyi kazała całe doniesienie przyjmować z niedowierzaniem. Upewniają jednak ze wszystkich stron, że zawiązano rokowania i nawet półurzędowe oświadczenie „Karlsr. Ztg.“, że nie istnieją żadne układy z Prusami, nie jest pojmowane jako dementi tego zapewnienia.

„Nordd. Allg. Ztg.“ w dłuższym artykule, który przeznaczony jest na to, aby stanowisko pruskiego rządu wyświecić, przyznaje przynajmniej, że teraz po przyjęciu traktatów cłowych nadszedł czas stosowny do rozpoczęcia rokowań o stosunku północnych Niemiec do południowych. Kwestya ta może być na dwojakiej drodze rozwiązana, to jest albo przez wstąpienie do związku północnego, albo przez zawiązanie stosunków tego rodzaju, które nazywają zwyczajnie związkiem rozleglejszym. Baden stara się zawsze o przystąpienie do północnego związku a ludność tej części Hesyi, ktyra nie należy do związku objawia też same tendencye. Lecz rząd Hessyi nie okazuje się ku temu skłonnym. Zaś co do Bawaryi i Württembergu to jest rzeczą pewną, że rządy te nie starają się o przystąpienie do północnego związku, a usposobienie ludności tych państw przekonywa, że i ogół jej nie czuje tak mocno potrzeby połączenia się ze związkiem północno-niemieckim, aby mogła być wywarta skuteczna presya na ociągający się rząd. Z temi więc oboma państwami trzebaby koniecznie wziąść się do drugiej drogi utworzenia szerszego związku. W tym względzie mogą stanowić propozycye, które ks. Hohenlohe wspólnie z Württembergiem w swoim czasie południowo-niemieckim państwom poczynił, zasadniczą podstawę, przynajmniej co do strony materyalnej. Podług tej propozycyi bowiem mają być wszystkie te przedmioty, które art. 3 i 4 projektu do konstytucyi związkowej obejmuje, traktowane jako przedmioty wspólne, i nie trzeba zapoznawać, że przez to wielka część życia państwowego z rąk państw pojedyńczych przejdzie do całości Niemiec. Co do formalnej części propozycyi zrobionych swojego czasu przez ks. Hohenlobe, to nie zgadza się z nią „Nordd. Allg. Ztg.“ wcale, utrzymując, że w parlamencie cłowym stworzone jest ciało reprezentacyjne, które powołane jest do dzia-

łania w szerszym związku. Kończy nareszcie „Nordd. Allg. Ztg.“ takiem zdaniem: O szczegułach do tej kwestyi się odnoszących dałyby się zresztą rozwijać rozmaite zdania zapatrywania, lecz jakkolwiek bądź zawsze pewną jest rzeczą, że teraz przyszedł czas, do zajęcia się rozwiązaniem naszej kwestyi.

Jak donosi „Italie“ ma być włoski parlament prawdopodobnie zwołany jeszcze w ostatnim tygodniu bieżącego miesiąca. „G. di Venezia“ utrzymuje, że zwołanie parlamentu położy stanowczo tamę demonstracyom ulicznym. Rząd, który się nie obawia debaty parlamentarnej, sprowadzi zapewnie pożyteczniejsze niż te, które się kończą bombardowaniem kamieniami konzulatu francuskiego, jak to niedawno zdarzyło się w Medyolanie. W tej samej myśli przemawiają i dzienniki stolicy lombardzkiej i to ze stronnictwa najbardziej postępowego, jak np. „G. di Milano“ i „Secolo“ potępiając wyraźnie ostatnie demonstracye uliczne, a „Pungolo“ zapytuje, czyż wtedy kiedy „cudzoziemcy przebywają w własnym domu“ godzi się w ich przytomności zmuszać włoskie wojsko rzucaniem kamieniami do zwrócenia bagnetów przeciwko piersiom Włochów i czy anarchiczne zaburzenia dążyć zamyślają do podkopania wszelkiej powagi w kraju?

„Lombardia“ donosi, że bunt w Medyolanie byłby niezawodnie daleko rozleglejsze przybrał rozmiary, gdyby rządowi nie było się powiodło skonfiskować znaczny transport broni, ktoy bawiący w Lugano Mazzini zamierzał wysłać do Medyolanu. Tymczasem było już dane hasło do powstania i jak się dowiaduje „Triest. Ztg.“, ajent Mazziniego Grillenzoni, nie mogąc już przeszkodzić wybuchowi, starał się o to, żeby można przynajmniej część gwardyi narodowej rozbroić. Jak wiadomo plan ten nie udał się i Grillenzoni nic nie zrobiwszy odjechał.

Na pytanie, które zadają demokratyczne dzienniki: co zamierza rząd zrobić z Garibaldim odpowiada „Nazione“, że parlament rozstrzygnie, czy ma być przeciw jednemu z jego członków wytoczony proces sądowy lub nie. Dalsze czynności będą już należały do sądu, a rząd nie może w tej chwili nic innego zrobić, jak tylko oddać Garibaldego w ręce władz sądowych, co się już stało.

Tymczasem „Epoque“ i „Journal de Paris“ dowiadują się, że Garibaldi przeniesiony już jest w stan oskarzenia. Prokuratorowie Ankony i Perudżii przybyli już do Florencyi dla naradzenia się nad tą kwestyą, przed jakim sądem ma być jenerał stawiony, a do Sezzi odpłynał już statek, który ma Garibaldego sprowadzić do Livorno, zkąd będzie przywiezionym do stolicy.

Do charakterystyki sytuacyi pisze „G. di Roma“ co następuje: „Ojciec św. był głęboko wzruszony dowodami dziecięcej prawdziwie miłości, które mu tymi dniami za pośrednictwem dzienników przysłało wielu katolików z Francyi, Belgii, Włoch, Hiszpanii, i z innych krajów, starając się także wspaniałomyślną, czynną pomocą udowodnić swoje przywiązanie do stolicy apostolskiej. Takie objawy współczucia przyczyniły się wielce w teraźniejszych okolicznościach do złagodzenia tego gorzkiego bolu, który sprawiają Ojcu św. niektórzy niewdzięczni, świętokradztwem splamieni synowie.“

Równocześnie donosi tenże dziennik, że wojska papieskie i francuskie powracające ze zwycięskiej walki pod Mentana, przyjęte były okrzykami radośnemi przez ludność Rzymu.

„Morning Herald“ dowodzi, że Prusy, Francya i Włochy nie zgadzają się z polityką Rosyi względem Turcyi, jakkolwiek wysłały wspólną notę z Rosyą do Wielkiej Porty. Uczyniły to te mocarstwa jedynie dla tego, żeby stać niejako ciągle przy boku Rosyi i kontrolować jej kroki. W rzeczywistości posiadają wpływ w Turcyi tylko cztery mocarstwa: Francya, Rosya, Anglia i Austrya. Podczas kiedy dwa pierwsze oświadczają, że chciały Turcyi tylko przyjacielskiej udzielić rady, okazują dwa ostatnie przez swoje milczenie i wstremięźliwość, że mięszanie się w wewnętrzne sprawy niezawisłego uważają za krok niepolityczny. W zapatrywaniu się mocarstw chrześciańskich zachodzi ta rożnica, że w oczach jednych jest Porta jeszcze zawsze nie pełnoletniem państwem, które rady obcych bezwarunkowo słuchać musi, podczas kiedy w oczach drugich jest ona potęgą, która z prowadzenia spraw wewnętrznych swoich tylko sobie samej winna zdawać rachunek.

Hiszpański marszałek O'Donnell umarł w Biarritz 6go listopada. Pochodził on z starożytnej rodziny irlandzkiej Tyrconnell, której członkowie w skutek prześladowań religijnych wyniosłszy się z kraju służyli w armii cesarskiej w Niemczech i Hiszpanii, a przez związki familijne łączyli się także z domami polskiemi. Pisali się bądź jak pierwotnie O'Donnel, bądź też O'Donnell lub Odonnell. Ojciec zmarłego teraz marszałka, Józef Henryk, jenerał hiszpański, pobił Francuzów w r. 1813 pod Abispal i otrzymał za to tytuł hrabiego d'Abispal, ale wplątany w polityczne zawikłania musiał się schronić do Francyi, i w r. 1834 umarł w Montpelier na emigracyi. Leopold Odonnell urodził się r. 1805; w wojnie domowej o następstwo tronu trzymał się partyi liberalnej, która popierała królową Krystynę, a po zwycięstwie tego stronnictwa, gdy się stronnictwa rozdzieliły na umiarkowanych i postępowych, trzymał z pierwszemi i uważany był za głównego przeciwnika Espartera. Do jego upadku najwięcej się też przyczynił. Nie był atoli ani znakomitym wojownikiem, ani głębokim politykiem, a w polityce tylko niejaką zręcznością się odznaczał, która mu dozwoliła trzymać się między Esparterem a Narvaezem. Był on kilka razy ministrem i naczelnikiem gabinetu; dostąpił najwyższych tytułów i godności; otrzymał tytuł hrabiego Lucena i księcia Tetuan, tudzież stopień wojskowy marszałka.

Piszą z Belgradu do „Gazety Augsburgskiej“ dnia 29. października: Jeden z członków komitetu powstańczego bulgarskiego ogłosił przegląd oddziałów powstańczych i wypadków na Bałkanie podczas upłynionego lata, z którego przytoczę tu niektóre szczegóły. Jak prawie wszędzie na Wschodzie główne siły powstańcze składali hajducy, którzy jednak nie są rozbojnikami w pospolitem znaczeniu. Są to ludzie uczciwi, którzy wypowiedzieli wojnę Muzułmanom, a że są zbyt słabi, by w otwartem polu staczać z nimi walkę, przeto kryją się w górach i lasach i ztamtąd czatują na nieprzyjaciela. Chrześcianina ani cudzoziemca nie tkną, dzielą się z ubogimi chlebem i pieniędzmi, i ściśle zachowują posty. Jeden z takich hajduków nazwiskiem Panajot Chiten jest dziś dowódzcą Bulgarów na Bałkanie, i on to rozpoczął kampanię przeciw Mitadowi Baszy. Od lat sześciu będąc naczelnikiem hajduków, jest on dobrze znany władzom tureckim. Cuda opowiadają o jego mętwie. Przytoczymy tylko jedno na probę: Pewnego dnia posłał swych ludzi do Plewlie kupić chleba i séra, i kazał im w tym celu otrzymać pozwolenie od miejscowego mudira. Mudir pozwolił, ale zaraz wysłał za jego ludźmi oddział wojska. Panajot zobaczył zbliżający się oddział turecki, a miał z sobą tylko 20 ludzi, rozpoczął walkę i rzucił się pośród Turków. Jego złotem wyszyta kapota błyszczy na słońcu, a damasceńska karabela rąbie na prawo i na lewo i sprawia rzeź straszną. Turcy w końcu uciekają. Kule odskakują od piersi Panajota, który ma na sobie pancerz. Od tej rozprawy Turcy unikają spotkania z Panajotem, mówiąc, że z tym złoconym djabłem nie ma rady.

Równie mężni są wojewodzi, których mianował Panajot: Siwko, który od siedmiu lat jest hajdukiem, Dymitr Pechlewan od trzech lat hajduk, i Zonko, który wprawdzie nie był hajdukiem, ale wyrósł na Bałkanie i u siebie ma główną kwaterę belgradzkich hajduków. Cztery te korpusy powstańców tworzą siłę około 2600 ludzi i stoją pod głównem dowództwem Panajota. One to zadały najwięcej klęsk Turkom, i dlatego Mitad Basza ofiarował 1000 medzidzie (40.000 złotych) za głowę Panajota, i przy odgłosie bębnów kazał to ogłosić w całej Bulgaryi. Panajot jest jednak obecnie w Rumunii i tam przezimuje.

Niezależnym od Panajota jest wojewoda Filip, zwany także Totia, który w lesie Pustja w pień wyciął wojska regularne przeciw niemu wysłane. Filip jest równie śmiałym jak roztropnym, i powiadają o nim, że nigdy jeszcze nie poniósł porażki. Siły jego korpusu nie są dokładnie znane, muszą jednak być znaczne, gdyż ma pod sobą wielu Bulgarów z dolin.

Na Bałkanach Trajańskich stoi oddział powstańców, który pobity raz przez Turków, potem już się nie pokazał. Zapewne szykuje się na przyszłą wiosnę.

Najważniejszym jednak wojewodą jest Ile Marko, który więcej Turków wyprawił na tamten świat niż przeszłoroczna cholera. Wojewoda od roku 1844 zjednał sobie sławę i jest czczony przez wszystkich Bulgarów. Gdzie tylko się pokaże, zaraz tworzy się powstanie; jest on prawie tem samem w Bulgaryi, czem Garibaldi we Włoszech. Jednakże wojewoda ten nie chciał uogólnić powstania, i czeka przyszłej wiosny. Powiadają, że go teraz nie ma w Bulgaryi, i że jest gdzieś za granicą.

Nazwisk innych dowódzców mających pod sobą drobne oddziały po 40 i 50 ludzi nie podajemy tu, żeby ich nie kompromitować przed władzami tureckiemi; po większej części bowiem wrócili do domów i czekają wiosny. Burza może nawet wcześniej wybuchnąć, jeśli jest prawdą, że Omer Basza obejmuje dowództwo na Dunaju. Główną przeszkodą w powstaniu Bulgarów upłynionego lata był brak broni; wiemy jednak z pewnego źródła, że brakowi temu już zaradzono.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym sprawy zaległe z ostatnich dwóch posiedzeń.

(Wypadek na kolei.) Dnia wczorajszego o godzinie 3ciej po północy, gdy pociąg kolei czerniowieckiej przejeżdżał pomiędzy Chodorowem a Boryniczami złamało się koło jednego z wozów towarowych, w skutek czego tenże wóz wyskoczył z szyn. To było powodem, że zgruchotane zostały trzy wozy towarowe wiozące mączkę cukrową. Korzystały z tej sposobności dzieci z pobliskich wiosek, i zeszły się licznie dla zbierania cukru.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież z nałogu. Marya Hatlan wyrobnica ze Lwowa 34 l. obrz. rzkt. już od 1858 r. 12 razy karana za kradzież, wkrótce po wyjściu z więzienia skradła w pewnym domu, gdzie ją wzięto do prania, rzeczy wartości 21 złr., w drugiem zaś miejscu szal wartości 10 złr., do czego przyznała się i na rozprawie w d. 11. b. m. skazana została zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 5 lat cięż. więzienia (prez. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Filipowski).

(Na dokończenie kościoła w Wiedniu) fundowanego przez ś. p. Cesarza Maxymiliana wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Podhajcach 10 złr.

(Nieszczęsny wypadek.) W Kijowcu w pow. żydaczowskim, d. 5. b. m. zasypani zostali przy kopaniu gliny Jurko Matwijów 18 lat liczący i 14letnia Anastazya Dziędra; wydobyto ich bez życia.

(Pożary.) Dnia 24. z. m. spaliła się w Błoniu w pow. tarnowskim stodoła włościańska ze zbożem; szkoda wynosi 879 złr. ogień był podłożony i domniemanego sprawcę ujęto. Tegoż dnia w Lublińcu starym w pow. cieszanowskim spaliły się 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi; przyczyna pożaru jest niewiadoma, szkoda wynosi około 2150 złr. D. 2. b. m. spłonęły w Plichowie w pow. brzeżańskim 4 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Dąbrówce polskiej w pow. sanockim d. 6. b. m. spaliła się karczma, przyczyna pożaru także nie jest wiadoma.

(Starożytna kolonia żydowska.) Czytamy w dzienniku „Izraelita“. Jeden z misyonarzy Amerykańskich donosi z Chin, że starożytna kolonia żydowska w Kajfung-fee, niegdyś stolicy państwa niebieskiego, jest rozwiązaną, a synagoga jej zburzoną. Zwiedził on to miejsce, i na placu, na którym niegdyś stała synagoga, znalazł duży kamień. Po jednej stronie tegoż kamienia znajduje się napis w języku hebrajskim, wskazujący datę wystawienia synagogi w r. 1162, pod panowaniem dynastyi Sung, oraz epokę przybycia żydów do Chin, pod dynastyą Han (w 3cim wieku przed Chr.). Po drugiej stronie zaznaczoną jest data restauracyi synagogi pod dynastyą Ming (przed 300 blisko laty). Misyonarz wykrył niektórych potomków tej kolonii i od nich dowiedział się, że liczba ich wynosi obecnie zaledwie 300 dusz. Wedle ich objaśnień zmuszeni byli sprzedać materyały budowlane synagogi na niezbędne potrzeby do życia. Wszyscy są biedni. Niektórzy zajmują się drobnem wekslarstwem, inni sprzedają owoce i ciasta, a jeszcze inni handlują starą odzieżą. Posiadają kilka odpisów ze starych dzieł hebrajskich i jeden rodał (pięcioksiąg) prawie już nieczytelny. Po hebrajsku nie rozumieją ani słowa. Misyonarz widział syna ostatniego rabina kolonii, ze śmiercią którego wygasła zupełnie wśród nich znajomość języka hebrajskiego. Osoby należące do tej interesującej resztki starożytnego plemienia nie znają już swego rodowodu, nie prowadzą żadnych kronik, nie zgromadzają się nigdy jako gmina, a ich dzieci wyrosły już bez piętna zakonu. Wszakże wspominali jeszcze nazwy świąt szałasowych i święta niekiszonego chleba (passach).

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik
giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 13. listopada.

Effekta: Akcye kolei gal. Karola Ludw. 209.50 — 210; pruskie bilety kasowe $1.81\frac{7}{8}$—$1.82\frac{1}{8}$.
Towary: hreczka korzec 140 ℔ netto $6.77\frac{1}{2}$ (bez akcyzy); krupki hreczane zwane tabaczka korzec 20.80.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Mościska zr.	c.	Brzozów zr.	c.	Nowy Jaryczów zr.	c.	Szczerzec zr.	c.	Stryj zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	55	5	93	6		6	12	5	66
„ żyta	3	74	4	26	3	45	3	50	3	56
„ jęczmienia . .	2	60	3	10	2	80	2	50	2	46
„ owsa	1	38	1	77	1	50	1	50	1	26
„ hreczki	3	40	.	.	3	15	3	78	.	
„ kukurudzy . . .	.	.	.		.	.	.		3	61
„ ziemniaków . .	1	28	1	40	1		1	20	1	40
Cetnar siana	1	38	1	20	.	80	1	50	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	93	5	20	7	20	10	.	5	30
„ „ miękkiego	5	80	3	20	6	50	6	50	4	16
Funt mięsa wołowego	.	13	.	12	.	14		10	.	9
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	75

Ostatnia poczta.

Kraków, 13. listopada. „Czas" donosi: Jego Exc. p. Namiestnik hr. Gołuchowski spodziewany tu jest jutro zrana z wycieczki swojej do Słotwiny i nie zatrzymawszy się w Krakowie, pojedzie wraz z małżonką swoja do Wiednia.

Londyn, 12. listopada. Cierpienia goścćowe lorda Derby powiększają się.

W Oxfordzie drożyzna chleba wywołała rozruchy.

„Anglo amer. Corr." donosi z Veracruz z d. 24go października, że stronnictwo opozycyjne zajmuje się kwestyą postawienia Juareza w stanie oskarzenia. Opozycya będzie miała większość w nowym kongresie. Juarez otrzymał od jenerała Prim gratulacyę pisemną.

Z Havanny donoszą pod d. 1° listopada, że 10 naczelników powstania ukarano śmiercią. Innych powstańców skazano na więzienie dziesięcioletnie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Poniatowski Cezar, z Kijowa. — Gołaszewski Wład, z Wiednia.

Hotel europejski: Hr. Karnicki Michał, z Rogóżna. — Puzyna Włodz., z Martynowa nowego. — Gniewosz Antoni, z Klimkówki.

Hotel Langa: Br. Wattmann, c. k. pułk., z Budy.

Hotel angielski: Hr. Romer Felix, z Inwaldu. — Horodyński Józef, z Kruhela.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. listopada.

PP.: Gross Fr, do Krakowa. — Hohendorf Edwin, do Beszowa. — Younga Ad., do Miękisza. — Kulczykowski Wł., na Podole. — Kułucki Ad., do Stryja. — Moderoski Kaz., c. r. kapitan, na Podole. — Niezabitowski Wład., do Uherzec. — Regulski Bol., na Podole. — Br. Błażowski Edw. i Mieczysław, do Browara. — Hr. Kaszowski Teodor, na Podole. — Komarnicki Jan, do Mągierowa. — Roszkowski Ant., do Brykonia. — Rosciszewski Zyg., do Rosyi. — Szolajski Ad., do Rzepnik. — Ujejski Bron., do Lubszy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. listopada.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	329 51	— 1.7	93.	zach. sł.	7
2. god. po pol.	329 64	+ 1.9	71.	„ „	2
10.god. wiecz.	329 61	— 0.0	93	„ „	2

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Die Afrikanerin"**, wielka opera w 5 aktach.

Jutro (przed. polskie) **„Domy polskie XVII. wieku"** czyli: **„Córka Miecznika"**, dramat w 5 aktach. Drugi występ p. Joanny Goreckiej.

Pojutrze (przed. niem.) **„Die Seufzerbrücke"**, wielka operetka w 4 aktach, po raz pierwszy. Na dochód p. Edwarda Stanl.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 13. listopada.

	gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski . . . . . w. a.	5	78	5	85
Dukat cesarski . . . . . „	5	82	5	88
Imperyał zł. rossyjski . . . . „	10	—	10	15
Rubel srebrny rossyjski . . . . „	1	85	1	90
„ papierowy rossyjski . . . „	1	69	1	72
Talar pruski . . . . . „	1	81½	1	83⅛
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł. (bez kup.)	79	17	79	92
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kup.)	82	71	83	46
„ „ banku hip. gal. (bez kup.)	95	13	95	63
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kup.)	65	67	66	42
Obligi 5% pożyczki narodowej . . .	66	47	67	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	208	17	210	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	170	50	172	83
„ banku hipotecznego galic.	75	20	77	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. listopada 1867.

A. Długi publiczny. (Za 100 zł.)

Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	66 65	66 85
od kwiet. do października po 5% . . .	66.40	66 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . .	73 —	75 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (frank.) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	78 75	79 25
Metaliki po 5% . . .	57.25	57 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	144.—	144 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	143 50	144 —
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	74 —	74 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	83 —	83 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	90 50	90.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr. . .	76 60	76 80
Renty Como po 42 lir. aust. . . .	22.—	22 50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar
Niższej Austryi . . .	89.—	90 —
Czech . . .	90 50	91 50
Węgier . . .	71 25	71 75
Galicyi . . .	65 25	66 —
Siedmiogrodu . . .	64 —	64 50
Bukowiny . . .	64 50	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	99 25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego . . .	690 —	692.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . .	180.30	180 50
Niż.-austr. bw. eskont. po 500 zł. . .	608 —	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster. z wpłatą 50% . . .	106 75	107 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1735.—	1740.—
Tow. kolei żel. państw. po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 30	236 50
Kol. d. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	170.50	171 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . .	140 25	140.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . .	208 75	209 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	171 75	172 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . .	476 —	478 —
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40% . .	—.—	76.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
Banku narod. (przezn. do losowania po 5% w w. a.) (za 100 zł.)	92 20	92 40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . .	78 50	79 50
Galic. banku hyp. po 6% . . .	95.50	96.-
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	89 50	89 60
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	105 —	106 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k. . . .	94 25	94 75
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	88 75	89 25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	99 75	100

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. .	127 25	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	85 50	86 50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. . . .	117 —	119.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	53.—	55.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . .	24	24 50
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	105.—	—.—
Salma „ 40 „ „ . . .	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „ . . .	22.—	22 50
Clarego „ 40 „ „ . . .	24. —	25. —
St. Genois „ 40 „ „ . . .	23 —	23 50
Windischgrätza 20 „ „ . . .	19.—	19 50
Waldsteina 20 „ „ . . .	19 50	20.—
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	12 25	12.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . .	11.75	12 25

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol. . . .	103 20	103 40
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	102 75	103 -
Berlin za 100 tal. . . .	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	103 10	103 30
Hamburg za 100 M. B. . . .	91 —	91 20
Londyn za 10 ft. szt. . . .	123 60	123 80
Paryż za 100 fr. . . .	49 10	49 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	5.89	5 90
detto. pełnej wagi . . .	5 89	5 90
Korona . . .	—	—
20frankówka . . .	9.89	9 90
Rosyjski imperyał . . .	10.10	10.15
Talar związkowy . . .	1.82	1.83
Srebro . . .	121.50	121 75
Kurs korony w c. k. kasach . . .	17 zł. 6²/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13 listopada.

	zlr.	kr.
5% Metaliki . . .	57	20
„ z procentami z maja i listopada . .	58	80
5% pożyczka narodowa . . .	67	—
Losy z 1860 roku . . .	83	30
Akcye banku wiedeńskiego . . .	690	—
„ „ kredytowego . . .	182	10
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	123	20
Srebro . . .	121	25
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedynczy . . .	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2348) **Edykt.** (3)

Nro. 13148. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu podaje się niniejszym edyktem do wiadomości, że na pozew p. Waleryana Podlewskiego za przystąpieniem p Bronisława Pokrzywnickiego tak imieniem własnem jako też imieniem p. Joanny Nepomuceny z Dulskich Pokrzywnickiej jako tejże spadkobiercy p. Adolfa Pokrzywnickiego właścicieli dóbr ziemskich przeciw Janowi Żurakowskiemu, Ferdynandowi Schlegel, Józefowi Chrzanowskiemu,— ś. p. Franciszka Xawerego Wierzejskiego spadkobiercom, jako to: Franciszce Xawerze z Dulskich Wierzchowskiej, Teresie z Dulskich Ciehockiej jako też wierzycielom p. Alexandrze z Dobrzańskich Śliwińskiej, Paulinie Ilińskiej, dalej Janowi Hermann i Józefowi Rascher względem wykreślenia trzechletnej arendownej dzierzawy dóbr Hinkowce, Berestków i Wierzbów od dnia 15. maja 1806 zaczynającej się i sumy 30.310 złp. na wytrzymanie tej dzierzawy z góry zaliczonej ze wszystkiemi pod- i nadciężarami z dóbr Hinkowce i części Chartanowce pod dniem 12. października 1867 do l. 13148 wniesiony, termin do ustnej rozprawy na dzień 26. listopada 1867. godzinę 10tą rano wyznaczony został.

Wszystkim pozwanym nieobecnym z miejsca pobytu i co do życia niewiadomym, tudzież tychże z imienia, nazwiska, z miejsca pobytu i co do życia niewiadomym spadkobiercom ustanawia się za kuratora p. adwokat krajowy Dr. Schmidt z zastępstwem przez p. adwokata krajowego Dra. Koźmińskiego, z którym spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego przeprowadzony zostanie.

Tarnopol, dnia 14. października 1867.

(2370) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2023. Wegen Veräußerung der ausgemerzten Acten im beiläufigen Gewichte von 500 Ctr. wird am 22. November 1867 um 10 Uhr Vormittags eine mündliche Licitationsverhandlung bei der k. k. Statthalterei Hilfsämter-Direction im Amtsgebäude der k. k. Statthalterei im 2. Stock abgehalten werden, und es wird im Allgemeinen bemerkt, daß das Scartpapier vom Ersteher beliebig verwendet werden kann, ferner daß der Ersteher verpflichtet bleibt, nach erfolgter Bestättigung seines Anbotes Seitens der hohen k. k. Statthalterei den für die ganze Menge des ihm nach Gewicht übergebenen Scartpapiers entfallenden Betrag, sogleich bei der k. k. Statthalterei-Hilfsämter-Direction einzuzahlen, hierauf aber das gesammte Scartpapier längstens binnen 8 Tagen auf eigene Kosten wegzuschaffen.

Die Licitationsbedingnisse können sowohl vor als auch am Licitationstage bei der k. k. Direction eingesehen werden und es wird noch beigefügt, daß die Licitationslustigen vor Beginn der Licitation ein Vadium mit 150 fl. öst. W. im Baaren oder in Staatspapieren zu erlegen haben, ferner, daß vor und auch während der mündlichen Licitation schriftliche mit einem gleichen Vadium versehene Offerten, in welchen jedoch ausdrücklich angeführt werden muß, daß dem Anbotsteller die Licitationsbedingnisse genau bekannt sind und daß derselbe sich solchen unbedingt unterzieht, angenommen werden.

Nach dem Abschluße der mündlichen Licitation werden keine Offerten mehr angenommen werden.

Von der k. k. Statthalterei-Hilfsämter-Direction.

Lemberg, am 11. November 1867.

(2330) **Edict.** (2)

Nr. 12725. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird mittelst Edictes dem, dem Wohnorte nach unbekannten Geklagten Samuel Schächter auch Samuel Abraham Tarnower genannt, bekannt gemacht, daß gegen denselben auf Ansuchen des Herrn Alois Dr. Eisenberg die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 991 fl. 2 kr. öst. Wahr. s. N. G. am 22. Juni 1865 Zahl 7733 bewilligt und dieselbe dem in der Person des Herrn Landesadvocaten Dr. Zezulka mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Madeyski aufgestellten Curator zugestellt wurde.

Przemyśl, am 24. October 1867.

(2339) **Edykt.** (3)

Nr. 6580. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Sperlinga, iż w skutek pozwu przeciw niemu przez p. Zuzannę Wisłocką wniesionego nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. w. a. z p. n. na dniu 4. listopada b. r. do l. 6580 przeciw pozwanemu Mendlowi Sperlingowi wydanym, że jednocześnie dlań kuratorem p. adwokat Dr. Berson w Nowym Sączu ze substytucyą p. adwokata Dra. Zielińskiego ustanowionym został.

Wzywa się przeto pozwanego p. Mendla Sperlinga, aby ustanowionemu temuż kuratorowi dokładnej informacyi i potrzebnych dokumentów do prowadzenia procesu tego wcześnie udzielił lub też innego przezeń obranego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej skutki zaniedbania tego sam przypisać sobie będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 4. listopada 1867.

(2351) **Edykt.** (1)

Nro. 11813. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż p. Franciszek Sądecki przeciw Szymonowi i Tekli małżonkom Januszowskim z życia i miejsca pobytu niewiadomym i ich może istniejącym z życia i miejsca pobytu także niewiadomym spadkobiercom o ekstabulacyę prawa dwuletniej dzierzawy i sumy 3750 zł. pol., niemniej i warunkowego dalszego prawa dzierzawy ze stanu biernego części dóbr Unerec w Samborskim powiecie położonych, dnia 4. paźeziernika 1867 do l. 11813 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 10. stycznia 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia Szymona i Tekli małżonków Januszowskich i ich może istniejących niewiadomych spadkobierców wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowym kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Wołosiańskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanych, ażeby na terminie albo osobiście stanęli albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użyli, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 22. października 1867.

(2386) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 21291. Mit Beziehung auf die Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 12. September 1867 Z. 33807 wird zur Verpachtung der Mautstation Czyżyków mit dem Ausrufspreise von 11.305 fl. öst. W. auf das Solarjahr 1868 oder vereint auf die beiden Jahre 1868 und 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg die zweite Licitation am 26. November 1867 um 9 Uhr Früh abgehalten werden.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versehenen schriftlichen versiegelten Offerten müssen längstens bis 25. November 1867, 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 11. November 1867.

(2365) **Edict.** (1)

Nro. 53366. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Anton Sławiński mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben und seinen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben und Rechtsnehmer Johann Nazalewicz wegen Löschung von 3723 fl. 1 gr. und 1 pf. poln. aus dem Lastenstande der Realität Nr. $399^{2}/_{4}$ sub praes. 20. September 1867 Nr. 53366 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Einem die Tagsatzung zur Verhandlung auf den 26. November 1867, 10 Uhr Vormittags angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten beziehungsweise seiner dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben und Rechtsnehmer unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Czemeryński mit Substituirung des Hrn. Dr. Rechen als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 21. September 1867.

Edykt.

Nro. 53366. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia p. Antoniego Sławińskiego niniejszym edyktem, iż przeciw niemu, tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom tegoż i prawonabywcom Jan Nazalewicz o wyekstabulowanie praw względem sumy 3723 zł. pol. 1 grosz i 2 sold ze stanu biernego realności Nr. $399^{2}/_{4}$ na dzień 20go września 1867 l. 53366 pozew wytoczonym został, — w skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 26. listopada 1867 o godzinie 10tej przed południem.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych, a względnie z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd krajowy w celu zastępstwa tychże, na ich niebezpieczeństwo i koszta tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Czemeryńskiego w zastępstwie p. Dra. Rechena na kuratora, z któremi wytoczony spór podług przepisanej procedury cywilnej dla król. Galicyi przeprowadzić się ma.

Niniejszym edyktem upomina się przeto zapozwanych, ażeby albo w należytym czasie się zgłosili, albo wywody prawne dotyczące tej sprawy postanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali, donosząc o tem tutejszemu sądowi krajowemu. W ogóle mają zapozwani wszystkie do obrony należące prawne środki przytoczyć, w przeciwnym bowiem razie ściągną na siebie samowolnie wszystkie im szkodliwe następstwa.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21. września 1867.

(2366) **Edict.** (1)

Nro. 52730. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Johann Szawkowicz und der Anna König mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben und deren dem Leben und Namen nach unbekannten Erben und Rechtsnehmer wegen Löschung der im Lastenstande der Realität Nr. $399^{2}/_{4}$ intabulirten Summe von 35 Ducaten Johann Nazalewicz sub praes. 17. September 1867 Nr. 52730 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unter Einem die Tagsatzung auf den 26. November 1867 angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Czemeryński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Rechen als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 21. September 1867.

Edykt.

Nro. 52730. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia p. Jana Szawkowicza i p. Annę König, iż przeciw nim tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom ich i prawonabywcom Jan Nazalewicz o wyekstabulowanie praw względem sumy 35 dukatów z stanu biernego realności Nr. $399^{2}/_{4}$, na dniu 20. września 1867 do l. 52730 pozew wytoczył, — w skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 26. listopada 1867 o godzinie 10tej rano.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych a względnie z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd krajowy w celu zastępstwa tychże, na ich niebezpieczeństwo i koszta tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Czemeryńskiego w zastępstwie p. Dra. Rechena na kuratora, z którymi wytoczony spór podług przepisanej procedury cywilnej dla król. Galicyi przeprowadzić się ma.

Niniejszym edyktem upomina się przeto zapozwanych, ażeby albo w należytym czasie się zgłosili, albo wywody prawne dotyczące tej sprawy postanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali, donosząc o tem tutejszemu sądowi krajowemu. W ogóle mają zapozwani wszystkie do obrony należące prawne środki przytoczyć, w przeciwnym bowiem razie ściągną na siebie samowolnie wszystkie im szkodliwe następstwa.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21. września 1867.

(2371) **Kundmachung.** (1)

Nr. 4468. Wegen Verpachtung der Landesstrassen Weg- und Brückenmaut in Niezwiska nach der II. Tarifsclasse wird am 27. November 1867 die Offert- und Tags darauf die mündliche Licitationsverhandlung bei dem k. k. Horodenkaer Bezirksamte stattfinden, nach deren Abschluß die eingelaufenen Offerten eröffnet werden.

Die Verpachtung geschieht für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1868.

Der Ausrufspreis für die besagte Pachtdauer beträgt 1333 fl. 33 kr. (Eintausend Dreihundert Dreißig drei Gulden 33 kr. öst. Währ.), wovon 10% als Vadium zu erlegen sind.

Die Licitations-Bedingnisse sind im Allgemeinen die nämlichen, wie bei der Verpachtung der Aerarial-Mautstationen, und können so wie auch die besonderen Bedingnisse in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksamte.

Horodenka, am 5. November 1865.

Obwieszczenie.

Nr. 4468. Celem wypuszczenia w dzierzawę myta drogowego i mostowego na gościńcu krajowym w Nieźwisce podług II. klasy taryfy, odbędzie się dnia 27go listopada 1867 licytacya ofertowa, a dnia następnego licytacya ustna w c. k. urzędzie powiatowym w Horodence, po której zamknięciu nasąpi otwarcie wniesionych ofert.

Dzierzawa oznaczona jest na czas od 1go stycznia do końca grudnia 1868.

Cena wywołania za rzeczony czas dzierzawy wynosi 1333 zł. 33 cent. (tysiąc trzysta trzydzieści i trzy złotych 33 centów w. a.,) z których 10 proc. ma być złożone jako wadyum.

Warunki licytacyi są w ogóle takie same, jak przy wypuszczeniu w dzierzawę eraryalnych stacyi myta i mogą być przejrzane równie jak i inne osobne warunki w zwykłych godzinach urzędowych w wspomnionym c. k. urzędzie powiatowym.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Horodenka, dnia 5. listopada 1867.

(2352) **Edykt.** (1)

Nro. 59295. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego jako kuratora zakładu ś. p. Stanisława hr. Skarbka publiczna licytacya dzierzawy dóbr Ostałowice w obwodzie Brzeżańskim, powiecie Przemyślańskim położonych, do tegoż zakładu należących, na lat 9. od 24. czerwca 1868 począwszy, na dniu 27. listopada 1867 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie, że cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stanowić będzie kwota 5600 zł. w. a., że przed rozpoczęciem licytacyi każdy chęć dzierzawy mający jako wadyum kwotę 560 zł. w. a. złożyć będzie obowiązanym, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonego zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi, nareszcie że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, jako też w centralnej administracyi zakładu hr. Skarbka we Lwowie, niemniej w zarządzie dotyczących dóbr w Ostałowicach przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. listopada 1867.

(2353) **Edict.** (1)

Nro. 56207. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden sämmtliche Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, auf den Namen des Efroim Hübel über die Summe von 51 fl. öst. W. am 8. Jänner 1867 ausgestellten galizischen Sparcassebüchels Nr. 22687 aufgefordert, sich mit dem eben beschriebenen Sparcassebüchel beim Gerichte binnen einer Frist von sechs Monaten von der letzten Einschaltung in dem ämtlichen Zeitungsblatte an gerechnet, zu melden, als widrigens nach Ablauf dieser Frist das benannte Sparcassebüchel für amortisirt und die Sparcasse ihnen darüber Rede und Antwort zu geben nicht schuldig sein wird.

Lemberg, am 19. October 1867.

(2361) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 8742. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski Tarnowski obwieszcza niniejszem, że p. Henryk Romer pod dniem 8. sierpnia 1867 wniósł celem wprowadzenia pertraktacyi spadku prośbę o uznanie za zmarłego syna swego Władysława Romera, w dniu 15. marca 1842 z ś. p. Rozalii ze Słotwińskich Romerowej urodzonego, który to Władysław w r. 1863 ze szkół Krakowskich w szeregi owczesnego powstania w Królestwie Polskiem a mianowicie do oddziału niejakiego Mniewskiego czyli Miniewskiego się zaciągnął, w dniu 4. maja 1863 w potyczce pod Krzykawką udział brał, w odwrocie z tej potyczki przez żołnierza rosyjskiego bagnetem przebitym i w skutek tej rany w szpitalu Olkuskim umrzeć miał.

Celem przeprowadzenia tego postępowania ustanawia c. k. sąd w myśl dekretu nadw. kanc. z 17go lutego 1827 l. 2259 dla nieobecnego Władysława Romera kuratorem p. adwokata Dra. Grabczyńskiego adwokata Tarnowskiego, dodając mu jako zastępcę p. adwokata Dra. Jarockiego i wzywa niniejszym edyktem wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Władysława Romera jakąkolwiek mieli wiadomość, aby jej sądowi lub kuratorowi w przeciągu jednego roku od ogłoszenia tego edyktu udzielili.

Tarnów, dnia 4. listopada 1867.

(2362) **Edykt.** (1)

Nro. 10005. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia spadkobierców ś. p. Tadeusza Karsznickiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, jako to: p. Wincentego Karsznickiego, p. Konstancyę z Karsznickich Łysakowskę i p. Piotra Romaszkana jako prawonabywcę p. Franciszki Balowej, iż przeciw nim pod dniem 11. sierpnia 1867 do l. 10005 p. Cecylia Małecka 2go ślubu Eminowicz pozew o zawyrokowanie, że powódka jest właścicielką jednej piątej z trzeciej części dóbr Dobra Chojnaczyzna Tadeusza Karsznickiego własnej i że jako właścicielka tejże części w stanie jej czynnym intabulowaną być ma, wytoczyła.

Gdy życie i miejsce pobytu spadkobierców ś. p. Tadeusza Karsznickiego nie jest wiadomem, przeto został tymże lub ich powyższym spadkobiercom z miejca pobytu i życia niewiadomym p. adwokat krajowy Dr. Mochnacki z zastępstwem p. adwokata Dra. Madejskiego za kuratora ustanowionym i temuż pozew powyższy doręczonym.

Wzywa się zatem spadkobierców ś. p. Tadeusza Karsznickiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, jako to: p. Wincentego Karsznickiego, p. Konstancyę z Karsznickich Łysakowskę i p. Piotra Romaszkana jako prawonabywcę p. Franciszki Balowej, by swemu przez sąd ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki i informacye udzieliły, lub innego sobie obrońcę obrali i takowego sądowi oznajmili.

Przemyśl, dnia 23. października 1867.

(2358)

Licitations-Ankündigung. (3)

Nr. 2419. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß das Recht zur Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20%tigen Zuschlag vom Weinausschanke und den steuerbaren Viehschlachtungen, dann der Fleischausschrottung in den nachstehenden Pachtbezirken für die Dauer des Solar-Jahres 1868, d. i. für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende Dezember 1868 mit dem Vorbehalte der stillschweigenden Erneuerung auf das zweite und dritte Solar-Jahr oder aber unbedingt auf das Solarjahr 1868 im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden wird. Die einzelnen Pachtbezirke werden an den nächstfolgenden Tagen ausgebothen werden. Schriftliche Offerten sind bis 2 Uhr Nachmittags des der Licitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok zu überreichen. Die sonstigen Licitations-Bedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction und bei allen Finanzwach-Commissären des Sanoker Finanz-Bezirkes eingesehen werden.

Post-Nro.	Benennung des Pachtbezirkes	Anzahl der zum Pachtbezirke einverleibten Ortschaften	Verzehrungssteuer-Object und Tarifsclasse	Der Fiscalpreis beträgt: an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag vom Weinausschanke, für den ganzen Pachtbez. fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	an Gemeindezuschlag fl.	kr.	an Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag von der Fleischausschrottung, für den ganzen Pachtbezirk fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	an Gemeindezuschlag fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Das Vadium beträgt fl.	kr.	Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok abgehalten werden am		
1	Brzozów	26	Fleischverzehrungssteuer T. P. 1 bis 7 III. Tarifsclasse u. Weinverzehrungssteuer Tarifpost 1 bis 3.	368	34	287	34	81	.	.	.	3297	70	3157	.	140	70	.	.	3666	4	366	60	19	November 1867.	Vormitt.
2	Dukla	48		1013	.	.	.	.	.	.	.	2511	.	.	.	.	.	.	.	3524	.	352	40	19		detto
3	Dynow	34		208	25	.	.	.	.	.	.	2149	35	.	.	.	.	.	.	2357	60	235	76	19		Nachmitt.
4	Jasło	38		371	50	215	13½	66	72½	89	64	2700	.	1760	16	719	82	220	2	3071	50	307	15	20		Vormitt.
5	Kołaczyce	4		107	87½	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	107	87½	10	79	20		detto
6	Krosno	42		814	20	.	.	.	.	.	.	3116	80	.	.	.	.	.	.	3931	.	393	10	20		Nachmitt.
7	Rybotycze	19		13	.	.	.	.	.	.	.	437	.	.	.	.	.	.	.	450	.	45	.	21		Vormitt.
8	Rymanów	48		273	10	.	.	.	.	.	.	1763	90	.	.	.	.	.	.	2037	.	203	70	21		Nachmitt.
9	Sanok	50		371	4½	338	60	32	44½	.	.	2973	12½	2295	80	677	32½	.	.	3344	17	334	42	22		Vormitt.
10	Zmigrod	44		446	33½	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	446	33½	44	64	22		Nachmitt.
	Zusammen			3986	64½	.	.	.	.	.	.	18948	87½	.	.	.	.	.	.	22935	52					

Sanok, den 5. November 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nro. 2419. Ze strony c. k. dyrekcyi skarbowej w Sanoku podaje się do powszechnej wiadomości, iż prawo poboru powszechnego podatku konsumcyjnego z 20% dodatkiem od onegoż wyszynku wina i bicia bydła podatkowi podlegającego a nareszcie od wyrębu mięsa w następujących powiatach dzierzawnych naprzeciąg roku słonecznego 1868, t. j. od 1. stycznia aż do ostatniego grudnia 1868 z zastrzeżeniem milczącego odnowienia tych dzierzaw na drugi i trzeci rok lub też bezwarunkowo na rok 1868, w drodze publicznej licytacyi wydzierzawionym będzie. Wystawienie pojedynczych powiatów dzierzawnych na licytację odbędzie się w dniach później oznaczonych. Oferty pisemne mają być do 2giej godziny po południu bezpośrednio licytację poprzedzającego dnia u naczelnika c. k. dyrekcyi skarbu powiatowej w Sanoku wniesione. Dalsze warunki licytacyi mogą być w c. k. dyrekcyi skarbu powiatowej w Sanoku i u wszystkich komisarzy straży dochodów skarbowych powiatu skarbowego Sanockiego przejrzane.

Liczba bieżąca	Nazwisko powiatu dzierzawnego	Ilość wcielonych do powiatu dzierzawy miejscowości	Przedmiot podatku konsumcyjnego i klasa taryfy	Cena wywoławcza wynosi: w podatku konsumcyjnym wraz z dodatkiem 20% od wina, na cały powiat dzierzawy zł.	c.	dla miasta samego zł.	c.	dla wcielonych wsi zł.	c.	w dodatku gminnym zł.	c.	w podatku konsumcyjnym wraz z 20% dodatkiem od mięsa, na cały powiat dzierzawy zł.	c.	dla miasta samego zł.	c.	dla wcielonych wsi zł.	c.	w dodatku gminnym zł.	c.	Ogółem zł.	c.	Wadyum zł.	c.	Licytacya odbędzie się w c. k. dyrekcyi powiatowej skarbowej w Sanoku w dniu		
1	Brzozów	26	Pod. kons. od mięsa poz. 1.-7. III. kl. tar. i pod. kons. od wina poz. tar. 1.-3.	368	34	287	34	81	—	—	—	3297	70	3157	—	140	70	—	—	3666	4	366	60	19.	listopada 1867	przed poł.
2	Dukla	48		1013	—	—	—	—	—	—	—	2511	—	—	—	—	—	—	—	3524	—	352	40	19.		„ „
3	Dynów	34		208	25	—	—	—	—	—	—	2149	35	—	—	—	—	—	—	2357	60	235	76	19.		po „
4	Jasło	38		371	50	215	13½	66	72½	89	64	2700	—	1760	16	719	82	220	2	3071	50	307	15	20.		przed „
5	Kołaczyce	4		107	87½	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	107	87½	10	79	20.		„ „
6	Krosno	42		814	20	—	—	—	—	—	—	3116	80	—	—	—	—	—	—	3931	—	393	10	20.		po „
7	Rybotycze	19		13	—	—	—	—	—	—	—	437	—	—	—	—	—	—	—	450	—	45	—	21.		przed „
8	Rymanów	48		273	10	—	—	—	—	—	—	1763	90	—	—	—	—	—	—	2037	—	203	70	21.		po „
9	Sanok	50		371	4½	338	60	32	44½	—	—	2973	12½	2295	80	677	32½	—	—	3344	17	334	42	22.		przed „
10	Żmigrod	44		446	33½	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	446	33½	44	64	22.		po „
	Razem			3986	64½	—	—	—	—	—	—	18.948	87½	—	—	—	—	—	—	22.935	52					

Sanok, dnia 5. listopada 1867.

(2333) **Edict.** (3)

Nro. 49897. Von dem Lemberger k. k. Landesgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Dr. Sigmund Rodakowski hiermit bekannt gemacht, daß mit dem h. g. Beschluße vom 6. Juli 1867 Z. 35643 die Pränotirung der Beträge pr. 500 fl. und 500 fl. öst. W. im Lastenstande der auf den Gütern Nikłowice haftenden Summe pr. 3150 fl. öst. W. zu Gunsten des Samuel Baczes bewilligt wurde.

Da der Aufenthalt des Dr. Sigmund Rodakowski unbekannt ist, so wird für denselben der Hr. Advocat Dr. Gregorowicz zum Curator bestellt und ihm der erwähnte Bescheid zugestellt.

Lemberg, am 5. October 1867.

(2350) **Edykt.** (3)

Nro. 12116. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż p. Stanisław Słonecki przeciw p. Gabryelowi Jozefowi dwojga imion Sulatyckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu o ekstabulacyę sum 12.000 złp. jak Dom. 15, pag. 383. uor. 2 i 3 on. i sum 200 złp., 100 złp., 471 złp., 814 złp. 20 gr., 72 złp. i 92 złp. jak Dom. 15, pag. 383. uor. 3 on. w stanie biernym części X. dóbr Tuzyłów l. zaintabulowanych wraz z wszystkiemi odnośnemi pozycyami dnia 12. października 1867 do l. 12116 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 10. stycznia 1868 o 10tej godzinie z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego Gabryela Józefa dwojga imion Sulatyckiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Szemelowskiego z substytucyą p. Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego, ażeby na terminie albo osobiście stanął, albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użył, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 22. października 1867.

(2340) **Edykt.** (3)

Nro. 18034. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem każdego, ktoby weksel przez p. Felixa Rodakowskiego dnia 2. sierpnia 1863 na sumę 1200 zł. w. a. na własną ordrę wystawiony, a przez p. Antoniego Mysłowskiego w trzy miesiące od daty wystawienia do zapłaty w Oknianach przyjęty, następnie najpierw do dnia 2. listopada 1864, dalej do dnia 12. lipca 1865 a nakoniec do dnia 22. marca 1866 prolongowany posiadał, ażeby weksel ten w przeciągu 45 dni rachując od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył, ile że w razie przeciwnym weksel ten za amortyzowany uznany będzie.

Stanisławów, dnia 16. października 1867.

(2344) **Edikt.** (3)

Nr. 61339. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Schulem Istrol bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Michael Bartel ddto. praes. 4. November 1867 zur Zahl 61339 mit Beschluß vom 5. November 1867 z. Z. 61339 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 123 fl. österr. Währ. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Herrn Landesadvocaten Dr. Białoskórski zugestellt worden sei.

Lemberg, am 5. November 1867.

Edykt.

Nr. 61339. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Schulem Istrol, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Michała Bartel z dnia 4go listopada 1867 do liczby 61339 uchwałą z dnia 5go listopada 1867 do liczby 61339 nakaz płatniczy na sumę wekslową 123 zł. wal. austr. z przynależytościami wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Białoskórskiemu doręczonym został.

Lwów dnia 5. listopada 1867.

(2305) **E d y k t.** (2)

Nro. 5286. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu wiadomem się czyni, iż p. Józef Kałuski w Ogrojcu ad Przyszowa pod dniem 5. września 1867 do l. 5286 pozew wytoczył przeciw leżącej masie spadkowej Maryi z Wielogłowskich 1mo voto Paszycowej 2do voto Stobnickiej i jej z życia, imienia i pobytu niewiadomym domniemanym spadkobiercom tudzież przeciw z życia i pobytu niewiadomym Antoniemu Chodorowiczowi, Walentemu i Joannie z Krynickich małżonkom Nowakowskim, Janowi Kantemu Krukowskiemu, Józefowi Nawrowskiemu, Janowi Kałuskiemu i Wincentemu Dunikowskiemu, tudzież tych wszystkich osób z życia, imienia i pobytu niewiadomym domniemanym spadkobiercom względem utworzenia nowego ciała tabularnego dotycznie folwarku Ogrojec ad Przyszowa i zaintabulowania powoda za właściciela tegoż folwarku z pn.

Ustanawiając dla tych pozwanych kuratorem p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego, wyznacza się termin do ustnej rozprawy na dzień 18. grudnia 1867 o godzinie 9tej z rana, na którym strony stawić się mają.

Wzywa się zatem wymienionych pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę mianowali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 16. września 1867.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 31. października 1867.

Wilkoszewski Józef, prywatny, 77 l. m., ze starości.
Ziołecka Rozyna, sierota po urzędniku, 62 l. m., ze starości.
Samczewska Anna, wdowa po krawcu, 73 l. m., „
Włodek Franciszka, żona urzędnika, 38 l. m. na suchoty.
Kwiatkowska Amalia, córka kupca, 17 l. m., „
Zontag Chryzostoma, wdowa po urzędn., 65 l. m., „
Wasyanowicz Aniela, żona urzędnika, 32 l. m., „
Swoboda Florentyna, córka „ 37 l. m., „
Srokowski Leon, prywatny, 34 l. m., „
Burger Filomena, żona prywatnego, 23 l. m., „
Malinowski Franciszek, doktor, 45 l. m., na raka.
Gratzka Jędrzej, registrator, 74 l. m., „
Gross Karol, sekret. gub., 84 l. m., na zropienie płuc.
Milde Karol, kupiec, 47 l. m., „
Lewicki Władysław, prywatny, na gruzlicę.
Lutyński Władysław, student, 21 l. m., raniony,
Bunik Marcin, stolarz, 42 l. m., na gruzlicę.
Szankwichier Anna, z domu ubogich, 75 l. m., ze starości.
Hall Marya, „ 62 l. m., „
Sochański Leon, „ 78 l. m., na suchoty.
Sikorski Tomasz, rzeźnik, 46 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Sliwoska Bazyla, wyrobn., 28 l. m., na suchoty.
Szymańska Agnieszka, „ 20 l. m., „
Sobków Julia, „ 45 l. m., na tyfus.
Bobusiewicz Michał, „ 39 l. m., na gruźlicę.
Pomazańska Rozalia, „ 60 l. m., na zapalenie gardła.
Kordupel Agnieszka, „ 33 l. m., na puchlinę.
Skilewska Marya, „ 47 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Sternel Marya, żona kościelnego, 68 l. m., na porażenie płuc.
Riedel Amalia, „ slusarza, 46 l. m., na gruzlicę.
Luniewska Marya, wyrobn., 73 l. m., na puclinę.
Gura Agnieszka, „ 40 l. m., na apopleksyę.
Podolanka Tekla, „ 45 l. m., na zapalenie kiszek.
Kunzelmann Jakób „ 29 l. m., na zapalenie płuc.
Krupa Piotr, „ 30 l. m., „
Sobolda Anna, „ 70 l. m., ze starości.
Żukowska Joanna, „ 69 l. m., „
Szymański Stanisław, „ 22 l. m., na tyfus.
Matwyow Katarzyna, „ 43 l. m., na wadę w sercu.
Pruker Józef, „ 37 l. m., na tuberkuły.
Wereszczyńska Antonina, 36 l. m., „
Stasiikiewicz Katarzyna, 81 l. m., ze starości.
Chraplińska Wiktorya, żona kowala, 22 l. m., skaleczona na kolei.
Karpe Grzegorz, handlujący wiktuałami, 45 l. m., przez obwieszenie.
Rohonczy Amalia, dziécię profosa, $^{5}/_{12}$ r. m., na wodę w głowie.
Wischek Wojciech, „ inżyniera, $^{1}/_{2}$ r. m., na dławiec.
Trochińczuk Feliksa, „ urzędnika, $1^{5}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Kotulski Kazimierz, „ „ 5 l. m., na dławiec.
Szumska Marya, „ 3 dni m. z braku sił.
Reichstätter Czesław, „ $^{3}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Schneider Alojzya, dziécię złotnika, $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Nowotny Adolf, dziécię woźnego, $^{7}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Legezyński Walenty, dziécię krupiarza, $^{9}/_{12}$ r. m., na biegunkę.
Koleyska Teresa, sierota, $^{5}/_{12}$ r. m., na wrzody.
Wołko Mieczysław, dziécię, $^{1}/_{12}$ r. m., na różę.
Adas Pawlina, „ $^{5}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Rebinczuk Teodor, „ 3 l. m., „
Waniak Aleksandra, „ $3^{1}/_{2}$ r. m., „
Stoposzyńska Pawlina, „ $^{4}/_{12}$ r. m., „
Łuszkiewicz Marya, „ 3 l. m., na anginę.
Ciszkiewicz Julia, „ $1^{6}/_{12}$ r. m., na biegunkę.
Kaliwoda Jan, „ $^{4}/_{12}$ r. m., „
Dorosch Antonina, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., na suchoty.
Paluch Antoni, „ $^{3}/_{12}$ r. m., na sparaliżowanie płuc.
Bilik Jan, „ $^{7}/_{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Bieliczka Antonina, „ $2^{1}/_{2}$ r. m., na suchoty.
Sielecki Michał, „ 17 dni m., z braku sił.
Huzarewicz Karol, „ 8 dni m., „
Fedak Józef, „ 3 dni m., „
Terlikowska Marya, „ 14 dni m., „
Szymański Szymon, „ $^{2}/_{12}$ r. m., „
Drobotowicz Józef, „ 7 dni m., „
Czerny Michał, „ $1^{1}/_{2}$ r. m., „
Kreutzer Efroim, szklarz, 86 l. m., ze starości.
N. Taube, wyrobnica, 37 l. m., na tuberkuły.
Jusein Jankiel, krawiec, 53 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Schor Wolf, wyrobn., 27 l. m., „
Deliktis Udel, „ 16 l. m., na zapalenie płuc.
Griffel Alter, „ 35 l. m., „
Lapier Sara, „ 65 l. m., „
Menkes Zallel, „ 67 l. m., na raka.
Meth Aron, „ 19 l. m., na puchlinę.
Aron Mariem, „ 24 l. m., na połogową febrę.
Landes Reisel, „ 92 l. m., na marasmus.
Pilpel Chuwe, „ 15 l. m., na tyfus.
Landau Mariem, „ 28 l. m., na gruzlicę.
Rozenberg Ester, „ 27 l. m., na suchoty.
Rosenthal Frende, „ 70 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Rozenbusch Mojżesz, tandyciarz, 50 l. m., na puchlinę.
Fried Jakób, dziécię wyrobn., 1 r. m., na wycieńczenie.
Biegeleisen Salamon, „ $^{9}/_{12}$ r. m., na suchoty.
Horodisz Łazarz, „ $^{2}/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Feuerstein Simche, „ $^{6}/_{12}$ r. m., „
Rausch Mirl, „ 12 dni m., „
Ziper Daniel, „ $1^{8}/_{12}$ r. m., na puchlinę.
Münzel Szymon, „ $^{10}/_{12}$ r. m., na szkarlatynę.
Netzer Jankiel, „ 3 l. m., na dławiec.
Weinberger Ruchel, „ $^{8}/_{12}$ r. m., na biegunkę.
Kremer Czerna, „ 6 dni m., z braku sił.
Brikner Hersch, „ 12 dni m., „
Zimmermann Mechel, „ 9 dni m., „
Tieger Chane, „ $^{8}/_{12}$ r. m., „
Dein Barach, „ $^{5}/_{12}$ r. m., „

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

Odnośnie do §. 40go regulaminu ruchu, oznacza się czas co do ekspedycyi przesyłek spiesznych i towarów na stacyach c. k. uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika z wyjątkiem godziny obiadowej od 1szej do 2giej w następujący sposób:

W porze zimowej od dnia 1go października do dnia 31go marca:

Przyjmowanie i wydawanie spiesznych przesyłek od godziny 8mej rano do godziny 6tej po południu	czasu miejscowego
Przymowanie i wydawanie towarów od godz. 7mej rano do godziny 5tej po południu	

W porze letniej od 1go kwietnia do 30go września:

Przyjmowanie i wydawanie spiesznych przesyłek od godziny 6tej rano do godziny 7mej po południu	czasu miejscowego
Przyjmowanie i wydawanie towarów od godz. 6tej rano do godziny 6tej po południu	

Z Dyrekcyi ruchu c. k. uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika.

Lwów, dnia 8go listopada 1867. (2346—3)

Licitations-Anzeige.

Die Filiale

der k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft in Lemberg,

bringt hiermit zur Kenntniss, dass die bei derselben bis inclusive 15. October l. J. verfallenen Pfänder, bestehend aus

Prätiosen und diversen Waaren (2376—3)

am 18. und 19. November l. J. im Locale der Anstalt, Stadt, lange Gasse Nro. 30 in öffentlicher Lizitation an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

(2380) **Kundmachung.** (3)

Die gefertigte Anstalt bringt zur Kenntniß, daß die **Talons der Creditactien** gegen **neue Couponsbögen** vom 11. November l. J. an, bei der Liquidatur der Anstalt täglich von 9—12 Uhr umgetauscht werden. Die Talons sind mit Consignationen zu begleiten, welche bei der Liquidatur der Anstalt unentgeltlich verabfolgt werden.

Wien, am 7. November 1867.

K. k. pr. öst. Creditanstalt für Handel u. Gewerbe.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.